

יחוד שבעת המינים

'ארץ חטה ושערה' (דברים ח ט). 'ארץ' חלפי"ם דלפי"ן. 'חטה', כ"צ אתון. 'ושערה', והוא ש' דלחפי"ם דיודי"ן, ר' אחוריים שלו הפשוטים. ותמשיך שני שמות חלו חל הכסא שהוא בגימטריא פ"ח, כי הכסא מצחינת חלפי"ם הוא כנודע". 'וגפן', בגימטריא יהו"ה חפי"ה יהו"ה אדני"י. 'ותאנה', בגימטריא שלשה חפי"ה דיודי"ן חלפי"ן והפי"ן עם הכולל. 'ורמון', בגימטריא שני פעמים קנ"ח. השם מסופי תיבות 'ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון', ונקודו מראשי תיבות עלמן, וזהו לְהַבְיָאָהוּ:.

(שער רוח הקודש דף סד ע"ח)

'ארץ חטה ושערה' (דברים ח ט).

'ארץ' חלפי"ם דלפי"ן.
אלף למד הא יוד ממ

'חטה', כ"צ אתון.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

- א. אמר שמואל: אילולא דקא מסתפינא לכתוב מה שלא קבלתי הייתי אומר ושעורה מלא, תסיר ש' ר' והנותר הוא פ"ז, והוא אלהי"ם פ"ו, ועם הכולל הוא פ"ז.
- ב. אמר שמואל, עם הכולל.
- ג. אמר שמואל, וא"ו של 'ותאנה' לא מנה אותה עם המנין.
- ד. דע"ה. יחוד זה עיקרו אל תיקון הנוק', ובתחלה אנו ממשיכים הארת הכ"ב א"ב כשהיא בבריאה כנזכר בכוונת 'ברוך' דברכת אבות. והוא אותיות הנשארות מתיבת 'שעורה' שגימטריא 'כסא' שהוא הבריאה. ואז בעלותה אל האצילות נקראת חק"ל בהמשך אליה הוי"ה אהי"ה הוי"ה אדני". ואחר כך ממשיכים לה בחינת החותם ביסוד שלה וגם לבנין מלכותה, כנזכר לעיל באורך. והמשכת ב' קנ"א הוא כי ג' קנאות הם, אבל הב' מאהי"ה א"כ נכללים כי הג' הוא אלהי"ם אדני"י כמש"ל ביחוד הכעס, כי פשטיה דקרא בנוק' קמיירי, ואפשר שלזה עולה השם ה"ר כנו' מהר האלהים.

'ושערה', והוא ש' דלכוי"ם דיודי"ן, ר' אחריים שלו הפשעים. ותמשיך שני שמות
אלו אל הכסא שהוא בגימטריא פ"א, כי הכסא מצחינת ללכוי"ם הוא כגודע.

אלף למד הי יוד במם
א אל אלה אלהי אלהים
ותמשיך שני שמות אלו אל הכסא

'וגפן', בגימטריא יכו"ה חכוי"ה יכו"ה אדנ"י.

יאההויהה
יאהדוניהי

'תאנה', בגימטריא שלשה חכוי"ה דיודי"ן ואלפיו"ן וכו"י"ן עם הכולל.

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

'ורמון', בגימטריא שני פעמים קנ"א.

אלף הה יוד הה
אלף הה יוד הה

השם מסופי תיבות 'ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון', ונקודו מראשי תיבות
עלמן, וזהו

צ'ההויהוין

ברכת בורא מיני מזונות

לשם יחוד

בכל הדברים שבעולם, הן בתורה, הן בתפלה, הן במצות מעשיות, ירגיל את עצמו לומר בזה הלשון:
הַרְנֵי עוֹשֶׂה זֹאת לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂבִינְתִיה

יֵאֱהָדוּנָהּ ז"ן

**וְרַחֲמוּ וְדַחֲלוּ
 אֵיִהִיִּהִה**

**בְּדַחֲלוּ וְרַחֲמוּ
 יֵאֱהָדוִּהִה**

לְיַחַד שֵׁם י"ה אֱו"ה בְּו"ה ז"ן

**בְּיַחְוֹדָא שְׁלִים
 יְהוּה**

(ע"י שפע א"ס ז"ה המנטיפע זהם ומיחדס)

בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְעִשׂוֹת גַּחַת רוּחַ לְהַבְוִירָא יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ:

וירגיל את עצמו לומר זאת בתוכיות ופנימיות הלב, ובהמשך הזמן ירגיש הארה גדולה באמירה זו.
 (צעטיל קטן להרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק זיע"א)

ברכות הנהנין הם צא"ק ואצ"ע דצריאה (חינויות העולמות)
 המלביש צוה לא"ק ואצ"ע דאצילות (פנימיות העולמות). (נבר שלם דף ב ע"ד).

כתר
 חממה דעת עליון
בְּרִיָּה

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי חג"ת דעתיק ולזווג:

דחג"ת דעתיק	{	דחצ"ד	אֵיהֵאִיּוּהָה	זיווג פנימי
		דנכ"ו וחג"ת	יֵאֵהֵאִיּוּהָה	זיווג חילון

ויכוין להמשיך שפע משני זיווגי חג"ת דעתיק, לשני זיווגי דחג"ת דא"ח ולזווג:

דחג"ת דא"ח	{	דחצ"ד	אֵיהֵאִיּוּהָה	זיווג פנימי
		דנכ"ו וחג"ת	יֵאֵהֵאִיּוּהָה	זיווג חילון

ויכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דא"ח,
 לזיווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דא"ח וישכו"ת:

שפע דצ"ן

דזיווג הפנימי המזכר דא"ח, מפנים
 דמלכויות דחכמות דחור"צ דמ"ה וצ"ן דצ"ן
 דחצ"ד דחג"ת דא"ח:

אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי
אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא

לפנים דמלכויות דחכמות דחור"צ דמ"ה
 וצ"ן דצ"ן דזיווג העליון דחצ"ד דחג"ת
 דאימח ותצונה:

אֵהֵיָה

שפע דמ"ה

דזיווג הפנימי המזכר דא"ח, מפנים
 דמלכויות דחכמות דחור"צ דחור"ג דמ"ה וצ"ן
 דמ"ה דחצ"ד דחג"ת דא"ח:

יֹוד הֵי ויֹוד הֵי
יֹוד הֵי וְאֹוד הֵי
יֹוד הֵא וְאֹוד הֵא
יֹוד הֵה וֹוד הֵה

לפנים דמלכויות דחכמות דחור"צ דחור"ג
 דמ"ה וצ"ן דמ"ה דזיווג העליון דחצ"ד
 דחג"ת דאצח ויש"ס:

יֵהֵה